

[Arentoft.]

Til hr. Ninn-Hansen vil jeg sige, at jeg repræsenterer partiet, og det mener jeg også jeg har prøvet på at gøre på en god måde, idet jeg har refereret de drøftelser, vi har haft i gruppen, og resultatet heraf. At jeg er i mindretal, det må jeg simpelt hen bøje mig for, sådan er demokratiets regler.

Med hensyn til dette at være orlogskaptajn uden skib siger jeg, at det er ikke nogen rar situation, men jeg mener, der er balance mellem værnene. Vi har jo bestilt både kampvogne og korvetter. Fremskridtspartiet respekterer forsvarsforliget, og bliver det forlænget fra 1977 med eller uden os, så vil vi fortsat respektere et sådant forsvarsforlig.

(Kort bemærkning):

Ninn-Hansen (KF):

I almindelighed vil jeg gerne drøfte sagerne med hr. Arentoft, som da siger mange fornuftige ting. Derfor beder jeg hr. Arentoft undskyldte, at jeg ikke ønsker at diskutere mere med ham i denne sag, idet jeg gerne vil diskutere sagen med fremskridtspartiets flertal. Jeg ser, hr. Glistrup er til stede, og jeg går ud fra, at hr. Glistrup repræsenterer flertallet i fremskridtspartiet. Hr. Glistrup plejer jo heller ikke at være mundlam. Mon ikke det nu er på tide at høre hr. Glistrups begrundelse for, at fremskridtspartiets flertal stemmer imod denne bevilling?

(Kort bemærkning).

Kurt Brauer (SF):

Det er hr. Arentofts karaktergivning til den undersøgelse, som militærnægterne har udført, der kalder mig på talerstolen. Jeg må gøre hr. Arentoft opmærksom på, at i meddelelsesrummet derude ved postboksen ligger der et eksemplar til hr. Arentoft, som er rundsendt som bilag i forsvarsudvalget. Jeg tror, at hr. Arentoft, hvis han havde haft tid til at studere undersøgelsen, ville have tilbagekaldt sin antydning af, at der her har været tale om nogle mennesker, der har overbevist andre mennesker om, hvordan de skulle svare. Jeg tror faktisk, at hr. Arentoft ville gøre det, hvis han havde læst det.

Formanden:

Vi fortsætter herefter med talerrækken.

Gert Petersen (SF):

Jeg er egentlig kommet herop for at sige en kompliment til forsvarsministeren. Jeg vil godt komplimentere ham for hans oratoriske begavelse. Så har jeg givet forsvarsministeren den kompliment, jeg er i stand til at give ham.

Men inden jeg vender tilbage til de problemer, som forsvarsministeren brugte sin oratoriske begavelse på at sløre, så vil jeg dog godt lige sige til ordføreren for det kristelige folkeparti, at det er ikke mere end 3-4 dage siden, at der stod en anden ordfører fra kristeligt folkeparti her på denne talerstol og citerede buddet: du må ikke ihjelslå. Det var i den situation og i den sammenhæng aldeles kategorisk og kompromisløst fra kristeligt folkepartis side: du må ikke ihjelslå, der er intet at diskutere. Men jeg forstår, at dette bud suspenderes, når det drejer sig om voksne mennesker, så gælder det ikke rigtig efter kristeligt folkepartis opfattelse.

Om de opsvulmninger, som nu foretages af militærbudgettet, siger forsvarsministeren, at de kan ikke sammenlignes med de nedskæringer, som sker nu, fordi der er en tidsmæssig forskel. Det synes jeg lyder ganske ejendommeligt, for vi binder da under alle omstændigheder en serie udgifter på det danske statsbudget 8 år frem i tiden at regne fra 1977. Det er da givet, at det må og skal påvirke det øvrige budget i de 8 år. Det skal påvirke, hvad der er råd til af sociale udgifter, undervisningsmæssige udgifter osv., for forsvarsministeren ved jo udmærket godt, at man ikke bare kan tage og øse op, der er visse begrænsninger. Når man nu her på forhånd beslægtlægger 2½ mia kr., 300 mill. kr. om året, i 8 år, ja, så har man dermed taget fra andre poster på statsfinanserne. Derfor kan man udmærket godt sammenligne det, der sker i øjeblikket med en række nedskæringer, og så den oppustning af militærundergifter, som man binder sig til 8 år frem i tiden.

I øvrigt kunne jeg da godt have lyst til at spørge, om det er sædvanligt at binde sig for så store beløb over en så lang årrække ud i fremtiden. Plejer vi at gøre det, når det drejer sig om sociale udgifter? Så kan man ikke